

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ «ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ»

ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΠΟΛΕΜΟ.

Από το μάρτιο του 2020 μέχρι σήμερα, το «τέλος του κόσμου» που προφήτευαν δεν ήρθε. Δεν πλησίασε καν. Ε και; Λένε ότι είναι που μας κλείσανε φυλακή και μας έσωσαν. Και τώρα θέλουν να συνεχίζουν να μας «προστατεύουν». Από τότε, όλες οι «πολιτικές αντιμετώπισης της πανδημίας» σημαδεύουν την εργατική τάξη. Γιατί λέει ο τρόπος ζωής μας είναι «ανθυγιεινός». Δεν το κάνουν από βίτσιο και δεν είναι συνωμοσία. Είναι η διαχρονική ανάγκη των αφεντικών να οργανώσουν την ζωή (μας) προς όφελός τους. Απλά στους καιρούς μας, στους καιρούς της καπιταλιστικής κρίσης και του παγκόσμιου πολέμου, αυτή η ανάγκη παίρνει την μορφή μιας κοινωνίας που μοιάζει με στρατόπεδο.

Από το μάρτιο του 2020, οι μπάτσοι αποφασίζουν (για το καλό μας πάντα) πότε και αν θα κυκλοφορούμε. Οι γιατροί μας κάνουν τεστ και μετά μας καραντινιάζουν. Τα αφεντικά μας «βάζουν σε αναστολή» μέχρι να μας ξαναχρειαστούν. Το καλό μας το κράτος πληρώνει τους «χαμένους μισθούς» βάζοντας χέρι στις οικονομίες του (που εμείς έχουμε παραγάγει) για να «προστατέψει τις θέσεις εργασίας». Παίρνει δάνεια και τα μοιράζει στα αφεντικά που κινδυνεύουν, έχοντας στο μυαλό του τους παγκόσμιους διακρατικούς ανταγωνισμούς.

Από το μάρτιο του 2020, η αριστερά αγωνίζεται για την ισότιμη πρόσβαση όλων μας στις απαγορεύσεις. Δωρεάν μάσκες, μαζικά τεστ, επιλεκτική καραντίνα

«για να μην ταλαιπωρούμαστε οι υγιείς». Από τότε, η συστράτευση με τα αφεντικά βαφτίστηκε «ενότητα στην μάχη με τον κορωνοϊό» και η φράση «καπιταλιστική κρίση» βγήκε από το λεξιλόγιο κάθε εθνικά υπεύθυνου. Πλέον, ο ατομισμός και η αντικοινωνικότητα ονομάστηκαν «κοινωνική υπευθυνότητα», το να περνάς όλη τη βδομάδα στον καναπέ θεωρείται κάτι σαν επαναστατική πράξη και το ρουφιανιλίκι (ε σόρι, η ιχνηλάτηση των επαφών μας) ονομάστηκε «ενδιαφέρον για τον πλησίον». Από τότε, η δήλωση υπακοής στους ειδικούς της δημόσιας υγείας τάξης περιλαμβάνει και την κατάλληλη αμφίεση (τη μάσκα δηλαδή). Και φυσικά, η αμφισβήτηση του λόγου των ειδικών (της υγείας, της πολιτικής, της οικονομίας) λέγεται «fake news».

Τα «μέτρα περιορισμού της πανδημίας» δείχνουν τον σταθερό προσανατολισμό των κρατών στον πόλεμο. Στον πόλεμο μεταξύ τους και στον πόλεμο εναντίον μας. Είναι ο ίδιος πόλεμος που τα τελευταία 10 χρόνια ήταν σερβιρισμένος ως «κρίση δημοσίου χρέους». Λέγεται ταξικός πόλεμος και δεν έπαψε να είναι η εξήγηση για το πώς διάολο εξελίσσεται ο κόσμος που ζούμε.

Διαδηλώνουμε ενάντια στο ελληνικό κράτος και τους φίλους του. Διαδηλώνουμε με τις συντρόφισσες και τους συντρόφους μας γιατί είναι οι «κοινωνικές επαφές» που δεν πρόκειται να κόψουμε. Διαδηλώνουμε ως συλλογικό σώμα, ο ένας δίπλα στην άλλη και έχουμε τους λόγους μας που το κάνουμε αυτό. Πρώτον, γιατί η γνώμη μας για τα «υγειονομικά μέτρα» συνοψίζεται στον τίτλο αυτής της προκήρυξης. Δεύτερον, γιατί αν οι τελευταίοι μήνες μας δείχνουν κάτι είναι ότι οι πιο διεστραμμένες ιδέες των αφεντικών μπορεί να γίνουν πράξη όταν μας βρίσκουν μόνους, ανοργάνωτες και φοβισμένες. Τρίτον, γιατί ο παραλογισμός, οι «αόρατες απειλές» και οι μαζικοί φόβοι είναι η πρώτη ύλη της post-covid πειθάρχησης μας. Τέταρτον, γιατί δεν σκοπεύουμε να παρακολουθήσουμε την οργανωμένη καταστροφή μας μέσα από την τηλεόραση και τα social media, με ένα αντισηπτικό παραμάσχαλα. Τέλος, για να δηλώσουμε δημόσια ότι παραμένουμε απείθαρχοι και ότι ξέρουμε πως είναι πολλοί άλλοι σαν εμάς που νοιώθουν την ίδια αποστροφή κάθε φορά που ακούνε τις κρατικές προσταγές. Είτε από ένστικτο είτε από επιλογή. Αυτή η διαδήλωση γίνεται και γι' αυτούς.